NORAKSTS
Lieta Nr.A42557206
143/AA43-0755-10/13

SPRIEDUMS

Rīgā 2010.gada 21.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga,
tiesneši U.Mihailova un E.Puriņš,

piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai personai *K.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *K.L.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta devīto daļu, sakarā ar *K.L.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 15.jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 6.septembrī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas vecākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.D57104031629 (turpmāk arī – protokollēmums) par to, ka 2006.gada 6.septembrī plkst.15:18 transportlīdzeklis Volkswagen, valsts reģistrācijas numurs (turpmāk arī – v/n) */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Baznīcas ielas 33, Rīgā, neievērojot ceļa apzīmējumus.

Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 131.punkts, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.[10]panta devītajā daļā. Par minēto pārkāpumu piemērots naudas sodu Ls 10 apmērā.

Nepiekrītot minētajam protokollēmumam, *K.L.* (turpmāk arī – pie administratīvās atbildības saucamā persona) to apstrīdēja.

[2] Ar Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2006.gada 17.oktobra lēmumu Nr.D57/10-6/2245 (turpmāk arī – Lēmums) pārsūdzētais protokollēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā atzīts, ka transportlīdzekļa vadītājs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[10]panta devīto daļu par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825. – 832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī 833. un 842.papildzīmē noteikto prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā.

[3] 2006.gada 16.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *K.L.* pieteikums (sūdzība) par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums (sūdzība) pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Protokollēmumā saskaņā ar APL 67.panta trešo daļu nav fiksēti fakti, kas pamatotu secinājumus, ka *K.L.*, novietojot stāvēšanai transportlīdzekli, būtu pārkāpis CSN 131.punktu un LAPK 149.^{10}panta devīto daļu.

[3.2] *K.L.* ieskatā viņš transportlīdzekli bija novietojis stāvvietā atbilstoši izvietotajām ceļu satiksmes zīmēm un pašvaldības maksas stāvvietu apsaimniekotāja pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas satiksme" (turpmāk arī – SIA „Rīgas satiksme") izvietotajiem apzīmējumiem. Novietojot transportlīdzekli stāvvietā, viņš ņēmis vērā blakus stāvošo vieglo automobiļu novietojumu stāvvietā.

Vienlaikus *K.L.* norādīja, ka transportlīdzeklis nebija novietots tā, kā to atļauj 533.zīme, 828.papildzīme un 920.horizontālais ceļa apzīmējums, bet gan uz līnijām, kas norāda stāvvietas galējo robežu. Transportlīdzeklis stāvēja Baznīcas ielā pie 33.nama, Rīgā, aiz 533.ceļa zīmes „Maksas stāvvieta", kas norāda maksas stāvvietas sākumu, un transportlīdzeklis tika novietots atbilstoši 828.papildzīmei.

[3.3] *K.L.* ieskatā Lēmumā nav precīzi norādītas tiesību aktu atsauces, kas neatbilst APL 67.panta otrās daļas 7.punktam.

[4] 2006.gada 12.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī – atbildētāja) rakstveida paskaidrojums, kurā, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem, atbildētāja norādījusi, ka *K.L.* pieteikumu neatzīst, tas uzskatāms par nepamatotu un noraidāmu.

Papildus atbildētāja norādījusi, ka šajā gadījumā 533.ceļa zīme „Maksas stāvvieta" lietota kopā ar 828.papildzīmi un 920.horizontālo ceļa apzīmējumu „Nepārtraukta līnija". Tāpat attiecīgajā stāvvietā saskaņā ar CSN 298. un 314.punktu ieviests noteikts ceļu satiksmes režīms – stāvvietā atļauts novietot transportlīdzekļus brauktuves malā slīpi pret brauktuvi un robežās, ko norāda nepārtrauktas līnijas. *K.L.* transportlīdzekli bija novietojis stāvēšanai uz līnijām, kas norāda stāvvietas robežu, tādējādi *K.L.* nav ievērojis ceļa apzīmējumus.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 15.jūlija spriedumu nolemts *K.L.* pieteikumu (sūdzību) par Lēmuma atcelšanu noraidīt.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Lēmumā *K.L.* saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK149.^{10}panta devīto daļu. Tādējādi secināms, ka lietā ir jākonstatē, vai iestāde pamatoti ir konstatējusi *K.L.* rīcībā administratīvā pārkāpuma sastāvu, kas paredzēts LAPK149.^{10}panta devītajā daļā.

[5.2] LAPK149.^{10}panta devītā daļa noteic, ka par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825. – 832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī 833. un 842.papildzīmē

noteikto prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā. Tātad, lai varētu konstatēt LAPK 149.[10]panta devītās daļas pārkāpumu, šajā lietā jānoskaidro, vai *K.L.* bija transportlīdzekļa vadītājs un vai transportlīdzeklis stāvvietā bija novietots nepareizi.

Administratīvā atbildība ir paredzēta par CSN 131.punkta pārkāpumu.

CSN 131.punkts paredz, ka stāvvietās pie ietves vai, uzbraucot uz ietves, ja stāvvieta apzīmēta ar 532. vai 533.ceļa zīmi un 827., 828., 829., 830., 831. vai 832.papildzīmi, atļauts stāvēt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un vieglajiem automobiļiem bez piekabēm, bet, ja stāvvieta apzīmēta ar 825. vai 826.papildzīmi, – arī vieglajiem automobiļiem ar piekabēm, kā norādīts ar attiecīgo papildzīmi un ceļa apzīmējumiem. Stāvvietās uz ietves transportlīdzekļi jānovieto vienā rindā iespējami tuvu brauktuvei. Uz ietves atļauts stāvēt velosipēdiem un mopēdiem, ja tas netraucē gājēju pārvietošanos.

[5.3] Lietā nav strīda, ka stāvvieta bija apzīmēta ar 533.ceļa zīmi „Maksas stāvvieta" kopā ar 828.papildzīmi „Transporta līdzekļa novietojums stāvvietā" un 920.horizontālo ceļa apzīmējumu.

Lietā pastāv strīds, vai transportlīdzekļa novietošana stāvvietā, uzbraucot uz horizontāla ceļa apzīmējuma – nepārtrauktas līnijas, kas veido trīsstūri, ir uzskatāma par LAPK 149.[10]panta devītās daļas pārkāpumu.

Lietā arī pastāv strīds, vai *K.L.* ir transportlīdzekļa Volkswagen ar v/n */reģistrācijas numurs/* vadītājs, proti, vai viņš 2006.gada 6.septembrī novietoja minēto transportlīdzekli stāvvietā Baznīcas ielā pie 33.nama, uzbraucot virs horizontāla ceļa apzīmējuma – nepārtrauktas līnijas, kas veido trīsstūri; un vai iestāde ir rīkojusies tiesiski, norādot automašīnas īpašnieku *K.L.* kā administratīvā akta adresātu.

[5.4] *K.L.* norādījis, ka viņš neatceroties, vai transportlīdzekļa Volkswagen ar v/n */reģistrācijas numurs/* vadītājs, kurš 2006.gada 6.septembrī novietoja minēto transportlīdzekli stāvēšanai Baznīcas ielā pie 33.nama, uzbraucot virs horizontāla ceļa apzīmējuma – nepārtrauktas līnijas, kas veido trīsstūri, bija viņš vai viņa sieva. Tātad šajā lietā ir būtiski noskaidrot personu, kura ir bijusi minētā transportlīdzekļa vadītājs minētajā situācijā.

Tiesa uzskatīja, ka *K.L.* bijis transportlīdzekļa vadītājs, jo pieteikumā viņš norādījis, ka pats novietojis minēto transportlīdzekli stāvēšanai Baznīcas ielā pie 33.nama, Rīgā. Tiesa konstatēja, ka *K.L.* Lēmuma apstrīdēšanas sūdzībā 2006.gada 4.oktobrī un pieteikumā 2006.gada 16.novembrī nav apstrīdējis, ka viņš ir bijis minētā transportlīdzekļa vadītājs. Lēmuma apstrīdēšanas sūdzībā un pieteikumā *K.L.* ir norādījis: „Transportlīdzekli novietoju stāvvietā atbilstoši izvietotajām ceļu satiksmes zīmēm un pašvaldības maksas stāvvietu apsaimniekotāja pašvaldības SIA „Rīgas satiksme" izvietotajiem apzīmējumiem. Tāpat ir jānorāda, ka novietojot transportlīdzekli stāvvietā, ņēmu vērā blakus stāvošo vieglo automobiļu novietojumu stāvvietā" *(lietas 3., 19.lapa)*. Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka transportlīdzekļa vadītājs bija *K.L.*

Tieši tas, ka *K.L.* bija norādījis, ka bija transportlīdzekļa vadītājs, bija pamats iestādē izskatīt pēc būtības viņa sūdzības par Protokollēmuma atcelšanu.

Protokollēmums ir pārsūdzams Ceļu satiksmes likumā (turpmāk arī – CSL) un LAPK noteiktajā kārtībā, un to var pārsūdzēt transportlīdzekļa vadītājs, transportlīdzekļa īpašniekam šādu tiesību nav. Transportlīdzekļa īpašniekam ir tiesības pārsūdzēt paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu (*sal., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 16.jūnija lēmuma ietā Nr.SKA-571/2009 7.punkts*).

Ņemot vērā to, ka tiesa ir noskaidrojusi, ka *K.L.* ir bijis transportlīdzekļa vadītājs, tad, ievērojot procesuālās ekonomijas principu, nav nepieciešams vērtēt *K.L.* argumentu par to, ka Lēmums ir prettiesisks, jo tā adresāts ir *K.L.* kā transportlīdzekļa īpašnieks, nevis kā vadītājs. Bez tam, tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma Protokollēmumā kā adresāts ir norādīts transport-līdzekļa vadītājs.

[5.5] Tiesa vērtēja, vai transportlīdzekļa vadītāja darbības, 2006.gada 12.septembrī novietojot transportlīdzekli stāvvietā Baznīcas ielā pie 33.nama, uzbraucot virs horizontāla ceļa apzīmējuma – nepārtrauktas līnijas, kas veido trīsstūri, ir uzskatāmas par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar CSN 131.punktu personai, novietojot transportlīdzekli stāvvietās pie ietves, ja stāvvieta apzīmēta ar 533.ceļa zīmi un 828.ceļa papildzīmi, ir jāievēro arī ceļa apzīmējumi. CSN 828.papildzīme norāda transportlīdzekļa novietojuma veidu stāvvietā pie ietves, bet 830.papildzīme – uzbraucot uz tās.

Tiesa konstatēja, ka nepārtraukta līnija stāvvietā, kas veido trīsstūri, ir uzskatāma par 920.ceļa apzīmējumu, jo saskaņā ar CSN 314.1.apakšpunktu stāvvietas robežas apzīmēšanai lieto 920.ceļa apzīmējumu. Tiesa uzskatīja, ka nav nozīmes tam, ka līnijas veido trīsstūri, jo tās tik un tā saglabā 920.ceļa apzīmējuma – nepārtrauktas baltas līnijas – būtību, tātad arī ceļu satiksmes dalībniekam saistošo raksturu. Tātad nepārtraukta līnija stāvvietā, kas veido trīsstūri, ir uzskatāma par 920.ceļa apzīmējumu un apzīmē stāvvietas robežas.

Stāvvietu robežas jēdziena būtība nozīmē, ka šī robeža ir jāievēro, savukārt 920.ceļa apzīmējuma juridisko nozīmi nosaka CSN 317.punkts, kas paredz aizliegumu to šķērsot, izņemot gadījumus, kad 920.ceļa apzīmējums lietots, lai apzīmētu stāvvietas robežas vai sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, lai atgrieztos savā braukšanas virziena pusē. Tas nozīmē, ka likumdevējs attiecībā uz 920.apzīmējumu ir noteicis visstigrāko režīmu, cik ilgi uz tā var atrasties transportlīdzeklis – to atsevišķos gadījumos var tikai šķērsot, bet ne apstāties vai stāvēt uz tā. Vārds „šķērsot" šeit nozīmē, ka vadītājs šķērso baltās līnijas (stāvvietas robežas), lai varētu novietot transportlīdzekli stāvvietā.

Tiesa uzskatīja, ka transportlīdzekļa vadītājam bija jāievēro CSN 828.papildzīmes darbības zonā esošās nepārtrauktās baltās līnijas, jo tās apzīmē transportlīdzekļu stāvvietu robežas. Nav nozīmes tam, ka līnijas veido trīsstūri, jo tās tik un tā saglabā 920.ceļa apzīmējuma – nepārtrauktas baltas līnijas – īpašības, tātad arī satiksmes dalībniekam saistošo raksturu. Secināms, ka tam apstāklim, ka baltās līnijas veido trīsstūra formu, lietā nav izšķirošanas nozīmes, jo līnijas tik un tā saglabā baltas nepārtrauktas līnijas īpašības, aiz kurām transportlīdzekļa

vadītājs transportlīdzekli novietot nedrīkst (*sal., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 31.janvāra lēmuma ietā Nr.SKA-115/2008 7.2.punkts*).

Tādējādi konkrētajā gadījumā atzīstams, ka transportlīdzekļa vadītājs bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai ārpus stāvvietas robežām, kas apzīmētas ar 920.horizontālo ceļa apzīmējumu, par ko pamatoti tika saukts pie administratīvās atbildības. Pārkāpuma faktu pierāda normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sastādītais Protokollēmums un 2006.gada 6.septembrī pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas.

Līdz ar to iestāde pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un sodu uzlikusi, piemērojot pareizas tiesību normas – CSN 131.punktu un LAPK 149.^{10}panta devīto daļu.

Tam, ka *K.L.* bija samaksājis par stāvēšanu stāvvietā, nav nozīmes, jo samaksa tiek noteikta par stāvēšanu konkrētā, transportlīdzekļu stāvēšanai paredzētā vietā.

[5.6] Pie administratīvās atbildības saucamā persona uzskata, ka Lēmums ir atceļams, jo ceļu satiksmes tehniskie līdzekļi konkrētajā vietā ir izvietoti bez saskaņotas projekta dokumentācijas.

CSL 38.pants noteic, ka satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm, ceļa apzīmējumiem, luksoforiem, transporta un gājēju plūsmas nožogojumiem un citiem tehniskajiem līdzekļiem, kas atbilst Latvijā obligāto standartu un citu normatīvu prasībām. Satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, uzstādīšanu un noņemšanu veic ceļa pārvaldītājs atbilstoši saskaņotajai projekta dokumentācijai vai saskaņojot ar Latvijas Valsts ceļiem. Ceļa pārvaldītājs ir atbildīgs par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu savlaicīgu uzstādīšanu un to pastāvīgu atrašanos lietošanas kārtībā.

Saskaņā ar CSL 19.panta pirmo daļu un CSN 4.punktu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumus, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Tiesa uzskatīja, ka ceļa zīmes un ceļa apzīmējumi ir jāievēro pat tad, ja ir pārkāpta to uzstādīšanas procesuālā kārtība, vai persona uzskata tos par prettiesiskiem, ja vien ceļa zīme vai ceļa apzīmējums nav acīmredzami patvaļīgi uzstādīts (tas ir, ir acīmredzams, ka satiksmes organizācijas tehniskais līdzeklis ir neatbilstošs Latvijā obligāto standartu prasībām un tā uzstādītājs nav ceļa pārvaldītājs), jo satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem ir noteicošā nozīme, lai nodrošinātu ceļu satiksmes drošību un kārtību. Tādējādi tiesas ieskatā procesuāla rakstura pārkāpumi satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu uzstādīšanā nevar būt par pamatu, lai atceltu lēmumu, ar kuru tiek konstatēts satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu prasību pārkāpums.

Rīgas ielu pārvaldītājs ir Rīgas pilsētas pašvaldība, un ceļu satiksmes tehniskā līdzekļa uzstādīšana ir jāsaskaņo ar Rīgas domes Satiksmes departamentu (Rīgas domes 2006.gada 24.janvārī apstiprinātā Rīgas domes Satiksmes departamenta nolikuma 12.10.3.apakšpunkts). Ņemot vērā to, ka Rīgas

dome ir deleģējusi Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme" pārvaldes uzdevumu veikt autostāvvietu ierīkošanu apsaimniekošanu un pārvaldīšanu (Rīgas domes 2005.gada 27.septembra saistošie noteikumi Nr.18 „Rīgas pilsētas pašvaldības maksas autostāvvietu, kas atrodas ielu sarkano līniju robežās, apsaimniekošanas un lietošanas noteikumi" 1.4.apakšpunkts), tad ceļu satiksmes tehniskā līdzekļa uzstādīšanas nesaskaņošana starp Rīgas domi un Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme" nav tik būtisks procesuāls pārkāpums, kas padarītu ceļu satiksmes tehnisko līdzekli par prettiesisku, jo SIA „Rīgas satiksme" ir deleģēts Rīgas domes pārvaldes uzdevums, kas ietver sevī arī pārvaldes lēmumu pieņemšanu.

[5.7] *K.L.* iebilst, ka iestāde norādījusi neprecīzas atsauces uz piemērotajām tiesību normām, norādot, ka ir pārkāpts CSN 131.punkts, un nenorādot, kad ir izdoti noteikumi Nr.182.

Administratīvā akta pamatojuma trūkums, skatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, var tikt uzskatīts gan par tik būtisku procesuālu pārkāpumu, ka tā dēļ administratīvais akts ir atceļams, gan par tādu pārkāpumu, kurš norādāms kā administratīvā akta trūkums, bet kurš pats par sevi nerada tādas tiesiskās sekas kā administratīvā akta atcelšana. Tas izvērtējams katrā konkrētajā gadījumā. Par galvenajiem kritērijiem izmantojami divi apstākļi: 1) vai saprātīgs administratīvā akta adresāts no attiecīgā administratīvā akta pamatojuma varēja saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts; 2) vai tiesa, pārbaudot attiecīgā administratīvā akta tiesiskumu, balstoties uz tā pamatojumu, var secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu *(skat. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-432/2006 10. punktu).*

Izvērtējot pie administratīvās atbildības saucamās personas sūdzības iestādei un tiesai saturu (*lietas 3. – 6., 19. – 20.lapa*), tiesa secina, ka pārkāpuma būtība viņam ir bijusi saprotama, jo pats pārkāpējs ir precīzi norādījis uz iestādes piemērotajām tiesību normām; analizējis ceļa zīmju, papildzīmju un ceļa apzīmējumu izvietojumu pārkāpuma konstatēšanas vietā, turklāt saistībā ar normatīvajos aktos noteikto regulējumu. CSN ir normatīvs tiesību akts, kura pārzināšana (tostarp tā spēkā esošā redakcija un izdevējs) ir ikviena transportlīdzekļa vadītāja obligāts pienākums. Protokollēmumā un Lēmumā ar pietiekošu skaidrību norādīts uz minēto normatīvo tiesību aktu. Bez tam CSN ir plaši piemērots normatīvais akts, kas sabiedrībā bieži tiek lietots bez atsauces uz tā izdevēju, izdošanas datumu un numuru.

Tādējādi tiesai nerodas šaubas par to, ka iestādes konstatētā pārkāpuma būtību pārkāpējs ir izpratis un sūdzībās norādījis savus argumentus un iebildumus. Tiesa uzskata, ka kopsakarā ar citām norādītajām normatīvo aktu normām Lēmuma pamatojums ir pareizs un pietiekams. Tādējādi minētie trūkumi Lēmumā ir atzīstami par nebūtiskiem, un tie nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[5.8] Pie administratīvās atbildības saucamā persona iebilst, ka iestāde nav izdarījusi lietderības apsvērumus attiecībā par piemērojamo sodu.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto

pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Ņemot vēra to, ka LAPK 149.[10]panta devītās daļas sankcija paredz konstantu soda apmēru, tad secināms, ka par šāda administratīvā soda nepieciešamību lietderības apsvērumus jau ir izdarījis likumdevējs.

Tiesa uzskata, ka izskatāmajā gadījumā nav bijis objektīva pamata piemērot LAPK 21.panta otro daļu un atzīt, ka *K.L.* izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs.

Administratīvais pārkāpums ir izdarīts Rīgas centrā, tas ir, tādā vietā, kur dienas laikā vienmēr ir intensīva transportlīdzekļu satiksme un gājēju kustība. Tādējādi jebkura neatļautā vietā novietota automašīna objektīvi rada traucējumus brīvi pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Izvērtējot Lēmumam pievienotās fotogrāfijas (*lietas 9., 10., 29.lapa*), tiesa uzskata, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona transportlīdzeklis bija novietojusi tādā veidā, ka traucēja pārredzamību krustojumā.

Ņemot vērā minēto, tiesa nesaskata pamatu LAPK 21.panta piemērošanai.

Pamatojoties uz šajā punktā minēto, tiesa noraida *K.L.* argumentu par lietderības apsvērumu neizdarīšanu.

[5.9] Ņemot vērā spriedumā minētos apsvērumus, tiesa konstatēja, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, un tā atcelšanai nav pamata.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 15.jūlija spriedumu *K.L.* iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka minētais spriedums uzskatāms par nepamatotu.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[6.1] *K.L.* nepiekrīt tiesas secinājumam, ka konkrētajā gadījumā ir pierādīts, ka viņš vadījis transportlīdzekli, jo *K.L.* transportlīdzekli vadīja viņa ģimenes locekļi. Līdz ar to administratīvo sodu, pamatojoties uz LAPK 149.[10]panta devīto daļu, jāuzliek pārkāpuma izdarītājam nevis transportlīdzekļa īpašniekam.

[6.2] *K.L.* nepiekrīt tiesas secinājumam, ka triju baltu nepārtrauktu līniju veidotais trīsstūris saglabā 920.ceļa apzīmējuma īpašības, jo atbilstoši CSN 6.pielikumam nav paredzēts ceļa apzīmējums – trīsstūris.

Vienlaikus *K.L.* norāda, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvvietā, kas apzīmēta ar 533.ceļa zīmi un 828.papildzīmi, kā arī bija samaksāts par transportlīdzekļa novietošanu maksas stāvvietā. Minēto apliecina fakts, ka atbilstoši Rīgas domes 2005.gada 3.novembra saistošo noteikumu Nr.18 „Rīgas pilsētas pašvaldības maksas autostāvvietu, kas atrodas ielu sarkano līniju robežas, apsaimniekošanas un lietošanas noteikumi" 6.4.apakšpunktam netika aizturēts transportlīdzeklis.

[6.3] *K.L.* uzskata, ka protokollēmumā un Lēmumā nav precīzi norādītas tiesību aktu atsauces. Tādējādi *K.L.* ieskatā gan protokollēmums, gan Lēmums ir spēkā neesoši.

[6.4] Ievērojot to, ka administratīvais pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, kā arī to, ka transportlīdzeklis

atradās aiz 533.ceļa zīmes, kas norādīja maksas stāvvietas sākumu, *K.L.* uzskata, ka pirmās instances tiesai bija konsekventi jāpiemēro LAPK 21.pants.

[7] Uz tiesas sēdi atbildētājas pārstāvis nav ieradies. Par tiesas sēdes laiku iestādei pienācīgi paziņots.

2010.gada 9.jūnijā Administratīvajā apgabaltiesā saņemts atbildētājas pārstāvja iesniegums, kurā norādīts, ka pārstāvis uz konkrēto tiesas sēdi nevar ierasties, tādēļ lūdz izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes. Tāpat norādīts, ka *K.L.* iesniegto apelācijas sūdzību un pieteikumu neatzīst, lūgts tos noraidīt *(lietas lapa 69)*.

Pie administratīvās atbildības saucamā persona tiesas sēdē norādīja, ka neiebilst skatīt lietu bez atbildētājas pārstāvja klātbūtnes.

Administratīvā apgabaltiesa nekonstatēja tiesas sēdes atlikšanas apstākļus un ievērojot pie administratīvās atbildības saucamās personas viedokli, nolēma izskatīt lietu bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

Tiesas sēdē pie administratīvās atbildības saucamā persona *K.L.* apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza pieteikumu apmierināt, pamatojoties uz pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādīto motīvu pamata. Papildus paskaidroja, ka, tā kā minēto transportlīdzekli vada arī pieteicēja sieva, pieteicējs neatceras, vai tieši viņš ir vadījis un novietojis transportlīdzekli 2006.gada 6.septembrī stāvēšanai Baznīcas ielā 33, Rīgā.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi lietas materiālus un noklausījusies pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *K.L.* apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums (sūdzība) ir noraidāms.

[9] LAPK 286.^{15}panta astotā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot blakus sūdzību, atzīst, ka pirmās instances tiesas lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesnesis par blakus sūdzību pieņemtā lēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas pirmās instances tiesas vai tiesneša nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pēc analoģijas minētā tiesību norma ir piemērojama arī, izskatot apelācijas sūdzības par pirmās instances tiesas spriedumiem.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums, ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

Administratīvā apgabaltiesa atkārtoti nenorāda to apelācijas sūdzībā minēto argumentu motivāciju, kuri minēti pieteikumā un kuriem pirmās instances tiesas spriedumā ir sniegta motivācija.

Attiecībā uz pārējiem apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[10] Pie administratīvās atbildības saucamā persona uzskata, ka lietā nav pierādīts, ka tieši viņš vadīja transportlīdzekli, jo ikdienā ar vienu un to pašu transportlīdzekli viņš dodas uz darbu kopā ar sievu un to vada abi pārmaiņus. Šaubas ir jātulko par labu adresātam.

Attiecībā uz minēto argumentu apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa ir pamatojusi, kāpēc tieši *K.L.* konkrētajā gadījumā ir atzīstams par transportlīdzekļa vadītāju, proti, savās sūdzībās iestādei un pieteikumā tiesai *K.L.* tieši uz minēto faktu ir norādījis. Tā kā pieteicējs iesniedza sūdzību, tad arī piekrita, ka ir bijis transportlīdzekļa vadītājs, tādēļ vēlāk nevar iebilst, ka nebūtu novietojis transportlīdzekli.

Tieši tas, ka *K.L.* bija norādījis, ka bija transportlīdzekļa vadītājs, bija pamats iestādē un tiesā izskatīt pēc būtības viņa sūdzības par protokollēmuma atcelšanu. Protokollēmums ir pārsūdzams Ceļu satiksmes likumā un LAPK noteiktajā kārtībā, un to var pārsūdzēt transportlīdzekļa vadītājs, transportlīdzekļa īpašniekam šādu tiesību nav. Transportlīdzekļa īpašniekam ir tiesības pārsūdzēt paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu (*sal., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 16.jūnija lēmuma ietā Nr.SKA-571/2009 7.punkts*).

[11] *K.L.* atsaucies uz Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 18.septembra spriedumu lietā Nr.A42453807, kad, pastāvot līdzīgiem faktiskajiem un tiesiskajiem lietas apstākļiem, tiesa piemēroja LAPK 21.pantu. *K.L.* ieskatā tiesai atbilstoši APL 6.pantam bija jāņem vērā, ka *K.L.* nav izdarījis administratīvo pārkāpumu gada laikā, un jāpiemēro LAPK 21.pants.

Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka līdzīgs abās lietās ir tikai tas, ka pie administratīvās atbildības saucamās personas iepriekš gada laikā nebija sauktas pie administratīvās atbildības. Turklāt, izskatot lietu Nr.A42453807 apelācijas kārtībā, administratīvā pārkāpuma lietā tika izbeigta lietvedība, jo lietā nebija administratīvā pārkāpuma sastāva. Apgabaltiesa konstatēja, ka pirmās instances tiesa minētajā lietā atzinusi, ka izdarīts mazsvarīgs pārkāpums. Šajā lietā ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs un transportlīdzekļa vadītāja vaina tā izdarīšanā. Apgabaltiesa uzskata, ka iestāde Lēmumā ir pamatoti vērtējusi soda naudas samērību ar pārkāpuma raksturu un pamatoti atzinusi, ka naudas soda uzlikšana konkrētajā gadījumā ir samērīga.

[12] Apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa ir spriedumā argumentējusi visus būtiskos argumentus lietā. Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, kas veidojusies, ievērojot arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Tikai tad, ja tiesa nav analizējusi kādu būtisku

vai izšķirošu argumentu, ir konstatējams pārkāpums. Tas, cik daudz spriedums ir jāargumentē, atkarīgs no lietas apstākļiem (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-280 8.punktu*).

[13] Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka lēmums, ar kuru *K.L.* uzlikts administratīvais sods, ir tiesisks un pamatots, un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2006.gada 6.septembra administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.D57 104031629 atstāt negrozītu, bet *K.L.* sūdzību (pieteikumu) noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	S.Kanenberga
Tiesneši	*(paraksts)*	U.Mihailova
	(paraksts)	E.Puriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Kanenberga
Rīga, 2010.gada 21.jūnijā